

PIELGRZYM I NADZIEI

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2024/2025
Adwent – Boże Narodzenie – niedziele zwykłe II-VIII

Cykl C
Część 1

PIELGRZYMI NADZIEI

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2024/2025

Cykl C

CZĘŚĆ I

PIELGRZYMI NADZIEI

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2024/2025
Adwent – Boże Narodzenie – niedziele zwykłe II-VIII

Cykl C

CZĘŚĆ 1

Redakcja: ks. *Michał Dąbrówka*

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

© by Wydawnictwo BIBLOS, Tarnów 2024

Nihil obstat
Tarnów, dnia 07.11.2024 r.
ks. dr hab. Marek Kluz, prof. UPJPII

Imprimatur
OW-2.2/54/24, Tarnów, dnia 08.11.2024 r.
Wikariusz generalny
† Leszek Leszkiewicz

Projekt okładki:
Mateusz Kowal

Na okładce:
Grafika opracowana w oparciu o zdjęcia z freepik.com i unsplash.com

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie
ul. Piłsudskiego 6, 33-100 Tarnów
tel. 14-63-17-380
e-mail: wydzdusz@diecezja.tarnow.pl

Druk: Poligrafia Wydawnictwa Biblos

ISBN (druk) 978-83-8354-118-1
ISBN (online) 978-83-8354-128-0

Biblos

WYDAWNICTWO

Plac Katedralny 6, 33-100 Tarnów
14 621 27 77

biblos@biblos.pl
www.biblos.pl
@wydawnictwobiblos

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie do programu duszpastersko-homiletycznego na rok 2024/2025	7
ADWENT – TEMATY HOMILII	9
I niedziela Adwentu – 01.12.2024	10
UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP DZIEŃ MODLITWY I POMOCY MATERIALNEJ KOŚCIOŁOWI NA WSCHODZIE – 08.12.2024	17
III NIEDZIELA ADWENTU „GAUDETE” – 15.12.2024	23
IV NIEDZIELA ADWENTU – 22.12.2024	29
OKRES NARODZENIA PAŃSKIEGO – TEMATY HOMILII	35
UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO – 25.12.2024 – MSZA ŚWIĘTA W NOCY (PASTERKA) – MSZA ŚWIĘTA W DZIEŃ	42
ŚWIĘTO ŚW. SZCZEPANA – 26.12.2024	47
ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY JEZUSA, MARYI I JÓZEFA ROZPOCZĘCIE ROKU JUBILEUSZOWEGO W DIECEZJI – 29.12.2024.....	55
ZAKOŃCZENIE STAREGO ROKU – 31.12.2024.....	60
UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITW O POKÓJ – 01.01.2025	65

II NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM – 05.01.2025.....	70
UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO. DZIEŃ MODLITWY I POMOCY MISJOM – 06.01.2025.....	76
ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO – 12.01.2025	81
OKRES ZWYKŁY CZ. 1 – TEMATY HOMILII.....	86
II NIEDZIELA ZWYKŁA – 19.01.2025.....	88
III NIEDZIELA ZWYKŁA. NIEDZIELA SŁOWA BOŻEGO – 26.01.2025	94
ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO – 02.02.2025.....	99
V NIEDZIELA ZWYKŁA – 09.02.2025.....	105
VI NIEDZIELA ZWYKŁA – 16.02.2025	110
VII NIEDZIELA ZWYKŁA – 23.02.2025.....	116
VIII NIEDZIELA ZWYKŁA– 02.03.2025	121

WPROWADZENIE

Nadzieja jest [...] głównym przesłaniem zbliżającego się Jubileuszu, który zgodnie ze starożytną tradycją papież ogłasza co dwadzieścia pięć lat. [...] Niech to będzie dla wszystkich wydarzenie żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, „bramą” zbawienia (por. J 10,7.9); z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako „naszą nadzieję” (1 Tm 1,1).

Wszyscy mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro. Nieprzewidywalność przyszłości rodzi jednak niekiedy sprzeczne uczucia: od ufności do lęku, od pogody ducha do zniechęcenia, od pewności do zwątpienia. Często spotykamy osoby zniechęcone, które patrzą w przyszłość ze sceptycyzmem i pesymizmem, jakby nic nie mogło dać im szczęścia. Oby Jubileusz był dla wszystkich okazją do ożywienia nadziei. Słowo Boże pomaga nam znaleźć ku temu powody. Pozwólmy, aby poprowadziło nas słowo [...].

Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu: „Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie” (Rz 5,10). A Jego życie objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna się od chrztu, rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona.

To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości: „Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy

prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? [...] Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 8,35.37-39). Dlatego nadzieja ta nie ustępuje w obliczu trudności: opiera się na wierze i karmi się miłością, a tym samym pozwala iść naprzód w życiu. Św. Augustyn pisze na ten temat: „Nie można żyć w jakimkolwiek stanie bez tych trzech uczuć duszy: wierzenia, ufania i kochania”.

(Franciszek, *Spes non confundit*, nr 1 i 3)

ADWENT

PEŁNI NADZIEI OCZEKUJEMY PRZYJŚCIA NASZEGO
ZBAWICIELA, JEZUSA CHRYSZTUSA

I niedziela Adwentu – *Pielgrzymi nadziei*

Orędzie: Jezus przychodzi na świat, żeby przywrócić nam nadzieję.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie – *Nadzieja na uwolnienie od grzechu*

Orędzie: Jezus przez swą paschę zwycięża zło i nasze zwątpienie. Maryja jest tą, która najpełniej przyjęła Jego łaskę. Dzięki Jej orędownictwu odzyskujemy utraconą nadzieję na lepsze jutro i piękno człowieka.

III niedziela Adwentu „Gaudete” – *Nadzieja przywracająca radość*

Orędzie: Chrystus przywraca zrozpaczonemu i zagubionemu człowiekowi nadzieję, pozwalając inaczej, po Bożemu, spojrzeć na trudne sytuacje, w tym na własną grzeszność.

IV niedziela Adwentu – *Nadzieja niesiona bliskim*

Orędzie: Przez Boże Narodzenie Bóg wszedł w życie ludzi, aby nas odkupić. Przebóstwił to, co ludzkie. Nadał sens naszej codzienności.

I NIEDZIELA ADWENTU – 01.12.2024

I czyt. Jr 33,14-16; Ps 25; II czyt. I Tes 3,12-4,2;

Ew. Łk 21,25-28.34-36

Proponowane pieśni:

Na wejście – „Niebioso, roś się spuśćcie nam z góry”

Na ofiarowanie darów – „Czekam na Ciebie”

Na komunie – „Panie, pragnienia ludzkich serc”

Na uwielbienie – „Dziękujemy Ci, Ojcze nasz”

Na zakończenie – „Spuśćcie nam na ziemskie niwy”

Wprowadzenie do Mszy Świętej

Rozpoczynamy kolejny w naszym życiu Adwent, czyli – jak to często mówimy – czas oczekiwania na przyjście Chrystusa. Czekamy na Jego przyjście, bo gdzieś podświadomie czujemy, że On – Bóg – może rozpać w nas nadzieję, która ostatnio nieco przygasa. Niech więc ta Eucharystia będzie dla nas okazją, by na nowo wyznać: „Boże i zbawco, w Tobie mam nadzieję” (por. Ps 25,5).

Pielgrzymi nadziei

Sytuacja egzystencjalna: Nadzieja wpływa na poczucie sensu życia, rozwój osobisty, wytrwałość w działaniu, dobrostan psychiczny i wewnętrzną siłę. Jednak wszystko, co dzieje się wokół nas – wojny, kataklizmy, choroby, skandale, wszechobecne kłótnie – odbiera nam tę nadzieję.

Orędzie: Jezus przychodzi na świat, żeby przywrócić nam nadzieję.

Apel: Niech modlitwa będzie dla ciebie pierwszym istotnym miejscem uczenia się nadziei.

I. Nabierzcie ducha i podnieście głowy

Mówią, że jest „matką głupich”... Tymczasem nadzieja wpływa na poczucie sensu życia, rozwój osobisty, wytrwałość w działaniu, dobrostan psychiczny i wewnętrzną siłę. Jej brak skutkuje apatią, zwątpieniem, ryzykiem depresji i samobójstwa. Czy więc naprawdę „nadzieja jest matką głupich”? Wręcz przeciwnie! Nadzieja rodzi ludzi mądrych, dynamicznych i silnych. Ci, którzy mają w sercu nadzieję, którzy nie poddają się zwątpieniu i rezygnacji, mogą naprawdę wiele zdziałać w swoim życiu i w otaczającym nas świecie.

Problem jednak w tym, że to wszystko, co dzieje się wokół nas – wojny, kataklizmy, choroby, skandale, wszechobecne klótnie – odbierają nam tę nadzieję. Patrząc na to wszystko, często powtarzamy: „Lepiej to już było”, „Idą ciężkie czasy”, „Czarno to widzę”. Jest w nas coraz mniej nadziei na lepsze jutro. Dlatego Jezus w dzisiejszej Ewangelii mówi nam: „Gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie” (Łk 21,28). Dobra nowina jest taka, że Jezus przychodzi, żeby przywrócić nam nadzieję!

II. Adwent pielgrzymką nadziei

Rozpoczynamy kolejny w naszym życiu Adwent, czyli – jak to często mówimy – czas oczekiwania na przyjście Chrystusa. Czekamy na Jego przyjście, bo gdzieś podświadomie czujemy, że On – Bóg – może rozpać w nas nadzieję, która ostatnio nieco przygasła. Wyznajemy wraz z psalmistą: „Boże i zbawco, w Tobie mam nadzieję” (por. Ps 25,5).

To oczekiwanie nie może być bierne jak oczekiwanie na pociąg, kiedy siedzimy na ławce na peronie i ze zniecierpliwieniem spoglądamy na zegarek. To oczekiwanie powinno być aktywne. Na przyjaciela czeka się, wychodząc mu naprzeciw, idąc otworzyć mu drzwi. Oczekiwanie na przyjście Chrystusa ma więc stać się naszą pielgrzymką w Jego kierunku. Dlatego właśnie wraz z pierwszą niedzielą Adwentu rozpoczynamy nowy rok duszpasterski pod hasłem: „Pielgrzymi nadziei”. Jest on związany

z Rokiem Jubileuszowym, który rozpoczniemy już za miesiąc. Chcemy oczekiwać na Chrystusa, pielgrzymując ku Niemu. Chcemy się z Nim spotkać, bo On przywraca nam nadzieję.

III. Modlitwa miejscem uczenia się nadziei

Pierwszym i podstawowym krokiem w tej pielgrzymce ku Chrystusowi jest modlitwa. Jezus zachęca nas w dzisiejszej Ewangelii: „Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli [...] stanąć przed Synem Człowieczym” (Łk 21,36). Modlitwa otwiera nas na Boga, który wlewa w nasze serca nadzieję.

Tak mówił o tym papież Benedykt XVI: „Pierwszym istotnym miejscem uczenia się nadziei jest modlitwa. Jeśli nikt mnie już więcej nie słucha, Bóg mnie jeszcze słucha. Jeśli już nie mogę z nikim rozmawiać, nikogo wzywać, zawsze mogę mówić do Boga. Jeśli nie ma już nikogo, kto mógłby mi pomóc [...] On może mi pomóc” (*Spe salvi*, nr 32).

Świadectwo takiej modlitwy zostawił nam wietnamski kardynał François-Xavier Nguyen Van Thuân [czyt. Fransis Ksawier Nguen Wan Tłan], który przez 13 lat przebywał w komunistycznym więzieniu, z czego 9 w izolacji. „Pozostawił nam cenną książkę: *Modlitwy nadziei*. Tam, w sytuacji wydawałoby się totalnej desperacji, słuchanie Boga, możliwość mówienia do Niego dawały mu rosnącą siłę nadziei, która po uwolnieniu pozwoliła mu stać się dla ludzi całego świata świadkiem nadziei – tej wielkiej nadziei, która nie gaśnie nawet podczas nocy samotności” (Tamże).

IV. Zachęta do modlitwy w czasie Adwentu

Kiedy wpadamy w jakiś dołek, to szukamy różnych sposobów, żeby sobie poradzić. Jedni idą na zakupy, inni idą do kina, jeszcze inni planują jakiś wyjazd albo zajądają lub zapijają stresy. Na wiele sposobów próbujemy wskrzesić naszą nadzieję. Może jednak warto sprawdzić ten, który daje nam dzisiaj Chrystus? Może warto wypróbować modlitwę? Zwłaszcza jeśli czujesz, że tracisz nadzieję.

Rozpoczynający się dzisiaj Adwent będzie ku temu doskonałą okazją. Roraty, różaniec, adoracja Najświętszego Sakramentu. To momenty spotkania z Chrystusem, który może przywrócić nam nadzieję. Dlatego już nie będę więcej mówił, żeby zostało nam pod koniec Mszy św. trochę więcej czasu na adorację Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.

Pamiętaj! Jeśli nikt cię już więcej nie słucha, Bóg cię jeszcze słucha. Jeśli już nie możesz z nikim rozmawiać, nikogo wzywać, zawsze możesz mówić do Boga. Jeśli nie ma już nikogo, kto mógłby ci pomóc, On może ci pomóc.

Modlitwa wiernych

Rozpoczynając czas oczekiwania i przygotowania się na przyjęcie Zbawiciela, zanieśmy do Boga nasze wspólne modlitwy:

1. Módlmy się za papieża Franciszka, wszystkich biskupów i kapłanów, aby świadectwem swojego życia wskazywali Ludowi Bożemu na potrzebę postawienia Chrystusa na pierwszym miejscu.
2. Módlmy się za wszystkich wiernych, aby przez pogłębioną modlitwę przygotowali Chrystusowi miejsce w swoim życiu i w świecie.
3. Módlmy się za naszą parafię, aby ten czas Adwentu utwierdził nasze serca w nienagannej świętości na przyjście Pana naszego, Jezusa, wraz ze wszystkimi Jego świętymi.
4. Módlmy się za rządzących państwami, aby stanowiąc prawa ludzkie, respektowali prawo Boże.
5. Módlmy się za zmarłych (a szczególnie za N.), aby po trudach ziemskiego pielgrzymowania dostąpili wiecznego odpoczynku w niebie.
6. Módlmy się za nas, uczestniczących w tej Eucharystii, aby to spotkanie z Chrystusem umocniło nas w misji czynienia tego świata bardziej otwartym na Jego obecność i działanie.

Wysłuchaj Ojczy naszego wołania, które zanosimy do Ciebie przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

*Dalsza część książki dostępna w wersji
pełnej.*

